Ana Seferović

ZVEZDA OD PRAH ŠEĆERA

Toplota oko ramena

(Prekriva kao sneg)

Epilepsija izazvana kontrastom
Nenastanjenih područja (sivo) i
iznenadne sunčanice na terasi (narandžasto)

(polarna svetlost u četiri i trideset ujutro, nije moguće, nikada se neću naviknuti)

Uvek postoji neko ko je video sve, neko ko je virio kroz zavese,
pritajeno iza roletni.
Uvek neko ko je video sve
ma koliko misliš da je sve dobro prošlo.
Da je sve ipak dobro prošlo i ovaj put,
i da više nikada, nikada nećeš
To da uradiš,
tako da se ponašaš,
toliko da ne razmišljaš (pravilno).

Patke (bele) istežu vratove (hoću da vidim)
Savršena oluja zatvara prste oko oblika O
Oko bele, naježene glavice

Sve što radiš, radiš pogrešno (i radiš protiv sebe)

Nova neartikulisanost je hologram služavke
širom otvorenih usta iz kojih ne izlazi ni jedna jedina reč
Otvor i tišina(Reci, šta ti misliš o tome?)
Ili proizvodi reči koje su u stvari tišina koja simulira reč
Otvor i reč koja je tišina koja simulira reč

Galerija padova i katalog mašina
(raznih padova i raznih mašina)
Na primer mašina koja radi

Nekako ovako:

Kako da znam da volim ako ne plačem
A ne plačem
I više nikada neću da plačem
A ako ne plačem
Kako ću osetiti pad
Pad koji mi je potreban
Jer je kao let
Samo mnogo bolji
Let
Kao bacanje u zagrljaj led

(umorna je)

Sve teži savršenstvu
(ali lakoma je i smeši se neznancu,
smeši se i starom znancu
kome nikako ne treba da se smeši)

Vraća se kući
uvek se vraća
Uvek kući
I visoko drveće i
Poludele, rane ptice
I nelogični zaključci,
svi počinju da brbljaju u isti glas.

Oblo i belo (električna ovca u prodavnici igračaka – lepo kaže: Dobro jutro!,
kad se prevrne na leđa).

Pre nego što (sada), međutim, ona dokuči
Celoviti smisao (smucam se unaokolo) mora se odigrati proces (žongleri se igraju malim vatrama, skakuću po klizavim, kamenim ulicama)
Stvaranja tog smisla (posmatram ih)

Sve se odvija u vremenu (odvijanje na navijanje)

Skrivena (nesemantička) energija (tvoja i moja)

Odlučile smo da ne prespavamo na jezeru (ti i ja):

Vidi me ja sam zvezda od prah šećera!

Predugačko i smotano oblačenje kaputa,
Saplitanje o stolicu,
Padanje na kolena,
Prevrtanje na leđa,
Cepanje čarapa (novih)...
Nije važno, samo izađi već jednom!
Ionako je sve više onih koji su videli sve.
Na kraju će svi već videti sve i sve će im biti jasno
(o tebi, o meni, o svima njima).
Ili im tek tada (ni nama) neće ništa biti jasno,
Ali razume se
Sve će biti znatno drugačije.
Uvek je sve drugačije.

Ionako je najvažnije da možeš da odeš
(da ja mogu da odem, da svi mogu da odu)

* * *

Uramljuje vidik – iseca iz njega oblike ključaonice

Špenadle, celofan, makazice, selotejp, posebna beležnica, lakirana fascikla

Gledaš je kako se sunča na terasi

Ne veruješ joj

Ona se provlači
premazana uljem kroz ključaonicu

Nedostaješ mi

Gladi lice o svoje ruke
I ja ti se osmehujem

Krupna lavica-inercija
Mekim odlučnim šapicama

Maslačkova vuna u ustima
Ne može jednostavno da ode
Moram da sačekam

Čeka

Spava danima u prljavoj spavaćici sa medama
Jede dvopek iz limene kutije

Ono odakle ja dolazim ne može biti gore i od vašeg najokrutnijeg oblikovanja
Oblikujte me kako god – molim vas!

Gledaš je kako se sunča na terasi

Nedostajaće ti
Kuhinjski sto i stolice
Plastični prekrivač i konopci

Maše rukama namiguje kao filmska zvezda oblizuje se jezikom
zauzima suviše prostora

Nedostaješ mi

Svi spavamo, samo se vozač probudi na vreme – pre nego što se bilo šta dogodi
Farovi brzo gutaju belu špagetu isprekidane linije autoputa
Pazi zec!

Karmin razmazan providnim plastičnim prekrivačem

Avgust '99 – dan drugi i posle toga ništa
Neko je otrgao nekoliko poslednjih stranica, šteta...